

Chuyện về anh Tí Trẻ

Gia đình nhà Tí có nhiều con, Tí lớn, Tí bé, Tí sồn sồn, Tí Anh, Tí Em v.v... Riêng có một đứa nhờ tính cách trẻ trung, năng động, tài giỏi vượt trội so với các anh em, được cha mẹ nâng niu, đặt cho cái tên trêu mếu là “Tí Trẻ”.

Tí Trẻ ra đời vào đúng cái năm giải phóng, thống nhất đất nước 1975. Đúng là đứa bé có tài năng thiên bẩm, nên chỉ trong thời gian ngắn đã nên người. 5 tuổi đã phát triển vượt bậc, 10 tuổi đã khôn lớn. Năm 16 tuổi thì Tí Trẻ đã trở thành một nhà báo nổi tiếng trung thực, dũng cảm, luôn đi đầu trong việc đấu tranh chống tiêu cực, viết nên những bài báo gây chấn động toàn cầu. Tên tuổi của Tí Trẻ không còn quanh quẩn ở cái thành phố Tí sinh ra, mà đã nổi tiếng khắp nước, thậm chí trên trường quốc tế.

Thời gian thấm thoát trôi. Tí Trẻ nay đã là người đàn ông trưởng thành, lấy vợ, có con. Từ một người nghèo khổ, với nhà cấp 4, xe đạp cọc cạch, nay Tí Trẻ đã sắm được nhà cao tầng, đi xe hơi, có cửa ăn cửa để. Ngoài việc chu cấp cho anh em trong nhà, Tí Trẻ còn tặng học bổng, làm công tác xã hội, giúp đỡ người nghèo khó, đóng góp cho nhà nước không biết bao nhiêu mà kể.

Những tưởng cuộc đời của Tí Trẻ từ nay sẽ chỉ có thể phơi phới đi lên... Đùng một cái, Tí Trẻ bị bắt đi nhà trẻ! Tí Trẻ giãy nảy, nhưng lệnh là lệnh. Sáng sớm, chàng Tí Trẻ 31 tuổi phải leo lên xe cho mẹ chở đi, Tí Trẻ dư sức có thể đi 1 mình, nhưng ba mẹ không cho, còn quát cho một trận: “Con có thấy đứa bé nào đi nhà trẻ 1 mình chưa?”. Đồ đạc

đem theo không có thuốc lá, kẹo chewingum, mà là hộp sữa, khăn vải mùng, núm vú cao su và tã giấy. Tí Trẻ còn phải chạy nhảy, chơi đùa với những đứa bé lóc nhóc, phải nhồi cơm nát, ăn những thức ăn dành cho trẻ 3 tuổi. Khốn khổ chưa hết, khi con của Tí Trẻ lên 3, Tí Trẻ phải đi nhà trẻ cùng với con mình. Oái oăm nhất là chuyện xưng hô giữa Tí Trẻ và con. Xưng hô “cha, con” hợp lý, hợp tình nhất thì bị cô la, còn gọi nhau là “bạn” thì kỳ cục quá. Nên có những lúc Tí Trẻ đành ngậm miệng làm thinh. Tối giờ ngủ là phải nằm im, không được nhúc nhích. Mà cái thân Tí Trẻ to đùng, nên lúc nào nó cũng phải co quắp, dòm tới ngó lui tứ phía mà vẫn còn “đụng” lung tung, không ngày nào không bị la, bị mắng. Đến đây chắc sẽ có người nói được chăm sóc vậy là sướng quá còn gì? Thì Tí Trẻ cũng mong có lúc sẽ được các cô bảo mẫu... tắm rửa, thay quần áo cho mình như cô làm cho các “bạn”, thế nhưng, ác cái các cô lại chỉ chăm chăm hỉ mũi cho Tí Trẻ mà thôi. Thế cũng chưa khổ bằng giờ học. Dù đã có bảng tiến sĩ, song Tí Trẻ vẫn phải ngồi ê a đọc “a, cái ca”, “anh, trái banh”, nhai lại những điều đã biết. Nếu Tí tỏ vẻ buồn chán, lơ là lập tức sẽ bị cô giáo nhắc nhở, kiểm điểm ngay.

Sở dĩ Tí Trẻ 31 tuổi mà vẫn phải bị bắt đi nhà trẻ là vì lúc mới sanh ra, Tí Trẻ đã bộc lộ năng khiếu. Mà theo qui định lúc đó, trẻ năng khiếu phải được quản lý đặc biệt bởi một nhóm giữ trẻ, ở nhà trẻ có tên gọi là “Cơ quan chủ quản”. Lúc ra luật, người ta quên, không tính tới chuyện sau này khi Tí Trẻ lớn lên thì sao? Khi Tí Trẻ lớn chông ngồng lên rồi, thì người ta lại quên không sửa luật. Mà hề chưa có luật mới thì cứ luật cũ mà áp.

Sáng nào Tí Trẻ cũng chèo neo không chịu đi nhà trẻ, nhưng ba mẹ hai bên xách nách, ép buộc Tí Trẻ phải đi. Thấy thương cho tình cảnh, một vài dì, cô của Tí Trẻ cũng có lên tiếng bênh vực, nhưng ba nghiêm khắc lắm, bảo cơ chế là vậy không được cãi !